

Kulun birinci olduğu egemenlik
(Markos 10:35-45)

Tanrı alçakgönüllü olanları aramaktadır. Öyle insanları bereketleyerek Tanrı'nın kutsal işlerini vermek ister. Bunun için Tanrı dünyayı yarattı. Ama insanların günahı dünyada dolu olduğunu görerek insanların düşünceleri ve planları her zaman kötü olduğunu görerek dünyayı tufanla bir kere yok etmişti. Bundan sonra da Tanrı'nın cezası sürekli devam etti. Mesela Sodom ve Gomora kentlerinin yıkımı, Mısır'ın lanetlenmesi, çölde ölmüş olanlar, İsrail'e karşı durarak mahvolmuş olan ülkeler, kuzey ve güney olarak ikiye bölünerek mahvolmuş olan İsrail var. Bunlara baktığımız zaman bir ortak noktaları vardır. Yani o kötülüktür.

Kutsal Kitap kötülük ve gurura aynı şey olarak davranmaktadır. Bu ikisi sanki paranın iki yüzü gibidir. Yüreğindeyken kibir oluyor, harekete geçtiği zaman kötülük oluyor (Mezmurlar 10:2-4). Kutsal Kitap'ta 'gururlu insan' ve 'kötü insan' sanki iğne ve ip gibi sık sık birlikte kullanılır (Mezmurlar 36:11; 94:2-4; 140:4-5). O zaman bunların zıttı nedir? Tanrı'nın lütfünü bilip hatırlamaktır, Tanrı'yı severek hizmet etmektir (Yasa'nın tekrarı 8:2-3; 12-14). gururlu olmak ve Tanrı'yı ihmal etmek, kibirli olmak ve Tanrı'ya hizmet etmemek Kutsal Kitap'ta sık sık birlikte bahsedilir (Mezmurlar 31:23; 86:14).

Tanrı İsrail'i seçerek uzun zamandır öğreterek terbiye etti. Onlar gururla savaştılar. Mısır'dan çıkıp Kenan ülkesine kadar ilerlerken İsrail birçok halklarla karşılaştı. Tanrı onları kibirli olarak tanımladı. Çünkü Tanrı'ya hizmet eden İsrail'e karşı çıkanlar Tanrı'ya karşı çıkanlardır, sonuçta onlar kibirli olanlardı (Zekeriya 10:11; 9:6, Hezekiel 30:6, Yeremya 48:27)/

Tanrı kendisine hizmet eden İsrail ve geri kalanları tamamen iyice ayırt etti, İsrail'e zarar veren halklarla savaştı. Tanrı böylece gurura galip gelebilmesi için İsrail'i eğitti. Ama bir sorun çıktı. İsrail'in çevresindeki ülkeler sadece gururlu değildi. İsrail de gurur denen ayartmayı yenemedi tuzağa düştü. İsrail ve Yahuda olarak bölündükten sonra ikisi de gururdan mahvoldular.

Kutsal Kitap'taki yazılar gurur ne kadar korkunç bir şey olduğunu bildirmektedir. Kral Uzziya güçlendikçe gururlu oldu. Tanrı'ya karşı günah işledi. Artık ölünceye kadar cüzamlı olup ülkesini yönetemedi (2.Tarihler 26:16). Kral Hizkiya tövbe ettiği için kendi yaşadığı sürece Tanrı'nın öfkesi kendisine uğramadı (2.Tarihler 32:25-26). Hoşea peygamber İsrail gururdan dolayı mahvolacağını söyledi (Hoşea 13:5-9; 5:5).

Tanrı günahın kaynağı gurur olduğunu halkına öğretti. Ve onları gururle savaşılabilmeleri için çok sertçe terbiye etti. Ama sonuç olarak onlar mahvoldular. Böyle durumda Tanrı'nın Oğlu geldi. Ama Yeruslaim'deki din liderleri O'nun önünde kendi gururunu gösterdiler, Rab üzüldü (Luka 10:15, Markos 7:6-7). Onlar Tanrı'nın Oğlu'yla görüştüler ama öldürdüler. Kendi güçleriyle gurura galip gelemediler. Çünkü onların arkasında İblis çalışıyordu.

Hezekiel peygamber Sur kralıyla ilgili uyarı aracılığıyla İblis'in karakteri gurur olduğunu gösterdi. Ve Yeşaya peygamber de Babil kralıyla ilgili şarkı aracılığıyla kendisini Yüceler Yücesi'yle eşit kılmak isteyen İblis'nin özelliğini açığa çıkardı (Yeşaya 14:13-14). Aden bahçesinde günah işledikten sonra insan sürekli gururundan yıkıldı ve başarısız oldu. Hatta İsa'ya inananların yüreğinde de gurur var. Ve bu gurur Tanrı'ya hizmet etmeyi sürekli engellemektedir. Gururla iman tam terstir.

Gururun ardından mutlaka yargı gelir (Malaki 4:1, Yeşaya 2:11-12; 13:11-12). Tanrı gururluları mutlaka cezalandırır (Mezmurlar 18:27; 10:4; 138:6, Süleymanın Özdeyişleri 16:5). Tanrı gururdan nefret ettiği gibi bizde gururdan nefret etmeliyiz. İsa'nın en yakın öğrencileri olan Yuhanna ve Yakup 'Sen yüceliğine kavuşunca birimize sağında, ötekimize de solunda oturma ayrıcalığını ver' dediler. Bunu işitip kızmış olan öğrencilerine İsa "Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun. Aranızda birinci olmak isteyen, hepinizin kulu olsun" (Markos 10:43-44) diye söyledi.

İsa en alçak yere kadar indi. Bütün insanlığın günahını üstlenerek lanetlendi. Kurtuluşumuz Golgota'da başladı. Mezardan çıkıp göğe alındığı zaman tamamlandı. Birçok insanlar Markos'un evine toplanıp tövbe ederek terler ve gözyaşlarla dua ederken Kutsal Ruh'la mühürlendiler. Rab kendisini alçaltıp kul olarak hizmet ettiği için Tanrı'nın çocukları olduk. Dolayısıyla iman hayatımız da alçak bir yerde alçakgönüllü bir şekilde başlamalıdır.

Dünyada altın en değerlidir. Ama cennetteki yollar altındandır (Vahiy 21:21). Zengin adam ve Lazar'ın hikâyesine baktığımız zamanda anlayabiliyoruz ki cennette insanlar farklı ölçütle değerlendirilecekler. Tanrı İsa'yı gönderdi, O'na inanmamızı sağladı. İsa bizi çağırıp kilise yaptı. Bizi alçakgönüllü bir kâhya olarak görevlendirdi. İçimizde benliğin tutkusu var ama çeşit çeşit engellerle savaşmalıyız. Dünyadaki insanlar hizmet edilmek isterler. Ama kilisede biz birbirine hizmet eden kullar olmalıyız. Yoksa kilisenin kaynakları ve servetleri ne kadar bol olsada kilise büyümeyecektir. Kiliseye gelen herkes Mesih kilisesinin esenlik ve sevgisini tecrübe edebilmesi lazım. Anneler kendi çocuklarını harika şekilde büyötmek için bütün sıkıntılara dayanırlar. Eğitimsiz, fakir olsada yüksek eğitimi almış olan çocuklarına esenlik sağlayabilir. Bizde o annelerin yüreğiyle canlara bakmamız gerekir. İsa'yı, kiliseyi merak ederek gelenler varsa kaçırmadan yardım etmeli ki İblis'e galip gelerek sonsuz yaşama

kavuşabilsinler.

Sıkıntı var mı? Üzülmeylem. Tanrı gururlara karşıdır ama alçakgönüllülere lütfeder. Uygun zamanda bizi yüceltmesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendimizi alçaltmalıyız (1.Petrus 5:5-9, Yakup 4:6-7). Kendimizi alçaltmamız için başkalarına hizmet edebilmemiz için Kutsal Ruh güç verecektir. Tanrı'nın aramakta olduğu, kullanmak istediği alçakgönüllü bir kâhya olalım. Kulun birinci olacağı cennette bizlere sevinerek bakmakta olan Rabbimizle görüşmeliyiz. Ödül vermek için bizleri çağırın Rabbimizle görüşmeliyiz.

20140330 SH Kim